

558 G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 24.II 1866
 HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator och Riddare.

Herr Senatorns välkomne skrifvelse af den 16 dennes och det samtidigt afsända telegrammet, kommo mig först under gårdagen samtidigt tillhanda; Finans Expeditionens bref af den 17:de, med bifall till min hemställan om undsättning för Kajana härad, anlände åter några timmar efter det mitt svarstelegramm afgått.

Mycket får jag tacka för det beviljade penningelånet; ty penningar måste det blifva, enär någon till utsäde otjenlig spannmål icke mera finnes disponibel och Kajanaboerna, utaf hvilka flertalet bo på 20 à 30 mils afstånd, redan hafva det nog svårt att uppbringa tillräckligt hästar, för att afhemta utsädet.

Kajanaboernas Skulder bestå företrädesvis uti förbindelser att leverera tjära, på hvilken spannmål eller penningar i förskott blifvit lyftade och hypothekslånen torde derstädes ännu icke vara mycket allmänna. Utan att dock förneka möjligheten af, att en eller annan icke till vederbörligt ändamål använder penningarne, är det min öfvertygelse, att flertalet skall begagna sig af dem för att uppköpa mjöl eller råg hos köpmännen i Kajana, Idensalmi, Joensuu och hos egna landthandlande. Ett farligt håll finnes visserligen – nemligen Kronoutskylderna, men då komma pengarne åtminstone tillbaks till statskassan.

Det är visst nödvändigt, att uppskjuta med undsättningen så länge som möjligt och tror jag mig i allmänhet hafva vidhållit samma princip – men utsäde till vissa trakter måste i tid framskaffas och sedan – är man ibland utsatt för anfall sådana som t. ex. prostens Saxbäck's ifrån Hyrynsalmi i Dagbladet, hvilken ådrog mig en anmärkning och en förfrågan af GeneralGuvernören.

Dagens hemställan om utsäde m. m. för den öfriga delen af länet fick jag lof att i största hast uppsätta, för att icke försumma en postdag. Jag kunde derföre icke heller närmare detaljera de tillämnade undsättningsarbetena, men tager mig friheten att här nämna: slutförandet af vägen ifrån Pyhäjärvi till Idensalmi köping (återstår inom detta län endast 1/2 mil) och En ny väg emellan Oulais och Ylivieska, ämnad att å ena sidan öfver Sievi gå ända till Gamlekarleby och å den andra öfver Wihandi (hvilken andel redan färdig) till Limingo och Uleåborg.

En kännbar, på länge oersättlig förlust var den af hafran; odlingen af detta sädesslag började redan taga så god fart, men den eländiga befolkningen förtärde eller sålde bort allt hvad den under de par föregående åren inhöstat. Rågutsäde finnes så godt som alls icke: få vi en vacker sommar, så kan utan fara sås med nysäd – men blir förhållandet omvänt så måste flera trakter med gammalt utsäde undsättas. Kornutsäde hade det i allmänhet funnits temmeligen bra, om icke vederbörande i sin nöd varit tvungne att förtära det – med de circa 5 000 tunnorr, som hela länet nu får låna, blir dock en väsentlig brist afhjelpat och emotser jag med första möjliga Senatens bifall till utlåning af de nu begärda 2 500 tunnorna.

För att icke åter plåga Herr Senatorn med ett öfverhöfvan vidlyftigt bref, skall jag sluta och framhårdar med djupaste högaktning och uppriktig tillgifvenhet

Högädle Herr Senatorns och Riddarens
 Ödmjukaste tjänare
 G. Alfthan

Uleåborg den 24 Februari 1866.